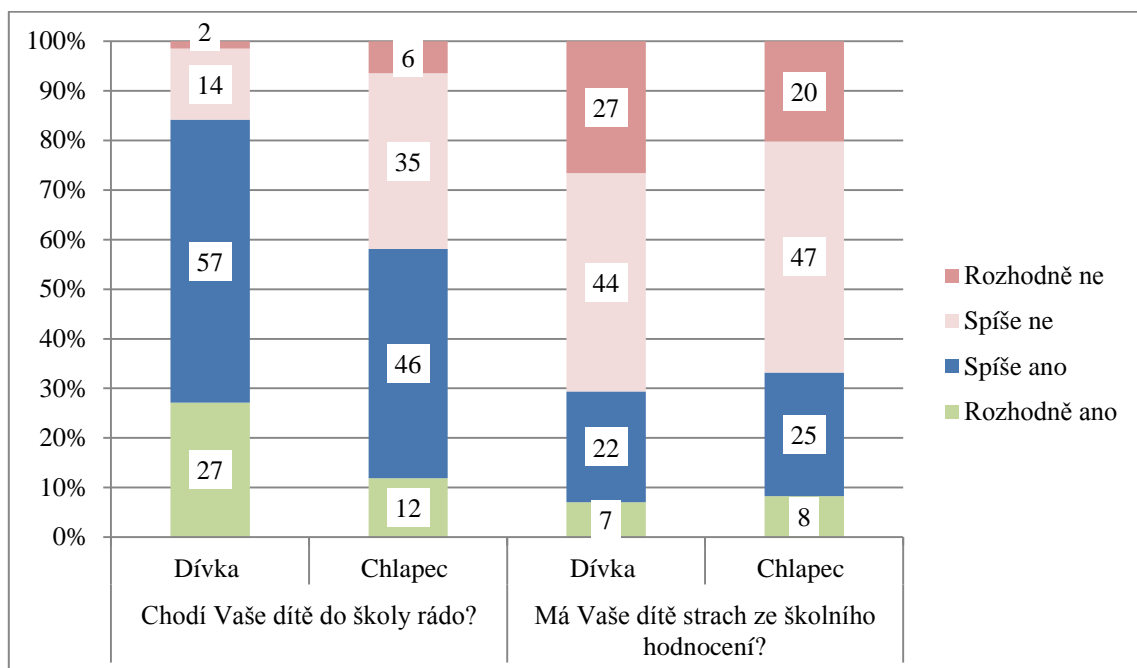

Faktory, které v očích rodičů způsobují, že děti chodí do školy rády, jsou ovšem se způsobem hodnocení ve školách výrazně spojeny. Méně pozitivní vztah ke škole mají právě děti, u kterých školní hodnocení způsobuje obavy, a dále děti z rodin, ve kterých se způsob hodnocení ve škole nepovažuje za spravedlivý. Významným faktorem vztahu k docházce do školy jsou také školní výsledky. V rámci šetření deklarovali horší vztah dětí ke škole rodiče žáků, kteří měli horší známku z češtiny (známka z matematiky významnou roli nehrála).

Graf 2: Vztah žáků ke škole podle vnímání rodičů

Samostatným faktorem vztahu ke škole je fakt, zda se jedná o chlapce či o dívku (graf 2). Chlapci jsou vnímáni jako výrazně nespokojenější. Do školy chodí podle rodičů nerado 16 % dívek, ale 41 % chlapců. Ostatními zmiňovanými významnými faktory není tento velký rozdíl přímo vysvětlitelný. Obavy z hodnocení mají chlapci i dívky víceméně stejné. Je nutné brát v úvahu, že se jedná o informaci zprostředkovanou rodiči, založenou zřejmě spíše na manifestním jednání dětí, nikoli na jejich vnitřních pocitech. V šetření nebyly brány potaz další faktory, které by pro vztah žáků ke škole byly relevantní (např. vztahy v rámci kolektivu spolužáků), abychom vysokou míru nespokojenosti chlapců mohli blíže objasnit. Lze ovšem jistě hledat analogii v dalších šetřeních² a v jiných vzdělávacích systémech, eventuálně v údajích pedagogicko-psychologických poraden. Vhodné by bylo další šetření, které by napomohlo odhalit důvody a tím i nalezení řešení.

² Např. podle šetření TIMSS české dívky (82 %) chodí do školy raději než čeští chlapci (63 %), čeští žáci spolu s rakouskými mají mezi zúčastněnými zeměmi školu v nejmenší oblibě. *Národní zpráva TIMSS 2011*, Praha, ČŠI, 2012.